

אמר לאינזן דיתבי, הבו יקר למארי מתניתא דאתו

הכא ואמר לאלו הבעלי משנה שישבו שם, תנו כבוד לב בעלי המשנה שבאו לבאן,

דהא מאיריהון אחמי לוז פלייאן רברבן הכא כי הרי קומם
הראה להם נפלאות גודלות באן.

אמר חד מניזהו, אית בכו סימנא
שאל אותם אחד מהם האם יש לכם סימן שאתם ראויים להיות באן.

אמרו היין.

אפיקו תריין ורדין, וארכו בהו השיבו לו אותם הצדיקים שכון ואז הם
הוציאו לו את שני השוונות שנותנו להם והריכו בהם.

אמרו, תיבו מארי מתיבתא, תיבו זפאי קשות, אחידו בהו, ויתבו ואז אמרו
אותם הבעלי משנה שבו ראשיהם הישיבות שבו צדיקי האמת והם אחזו בהם והושיבו אותם
עצמם.

בה היא שעטה, אולפו תפון תלתין הלבות, דלא
הוא ידען מקדמת דנא, וריזין אחרגנין דאוריתא ובאותה
שעה הם למדו שם שלושים הלכות שלא היו יודעים אותן לפני כן וכן עוד סודות
אחרים בתורה.

בשעה שאמרו ישראל נעשה ונשמע לא שלט בהם יצר הרע לאחר שנמשכו
אחרי יצר הרע נגורה עליהם מיתה

אהדרו לגבי איןון מארי מקרא, אשבחו דהו אמרי
ואח"ב אלו הצדיקים חורו אצל אלו הבעלי מקרא ומוצאו אותם שם היו
אומרים, (תהלים פב) **אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם.** **אני אמרתי, בשעתא דאקדימתו עשייה**

לשם יעה. דהא אלְהִים אַתֶם וְגֹזֶר. כיון דאמשכتوן בתר יציר הרע שבשהה שהקדימו ישראל עשייה לשמיעה אז אמרתי שהרי אלהים אתם כי לא ישלוט בכם מלארך המותות (פט) אולם מכיוון שהם נמשכו אחרי היוצר הרע נאמר בהם, אףן באדם תמותו גוז. מה מיתתו של אדם אחית ליה לעפרא, בגין דיתמחי ההוא יציר הרע די בגויה, והההוא יציר הרע איהו דמית, ואתעכל בגויה ובאמת מה התועלת במיתתו של האדם, אלא המיתה מורידה אותו לעפר בכדי שימושה ויתבטל היוצר הרע שבתוכו והיוצר הרע הוא זה שמת ונrankב בתוך הקבר [צ]. (דף קס"ב ע"ב)

אור הרשב"י

הבהמית ונשר גוף אדרה"ר הוך במו קודם שחטא שהיה מעפר העליון ייסודות עילאיין וצורתם שהוא הנפש היה הראשונה מקודם החטא וגס נשר מה שנודך או מד' יסודות עצמן תחайн בגולם וצורתם והובר הטוב שבhem ועדז' הגוף והלבוש אשר לו בכל עולם מאבי"ע ובירר הטוב שבקליפה היה ואיתחבר עם הטוב של הקדושה. וזה נרמו בפרשת שלח לך דף קס"ב ובפסקוק אבן באדם תמותו כו' ומגניכם אתם כו'. ואתו הגוף הוך הראשון הוא מלובש שנתלבש בו בגין הארץ אחר הפטירה ולפערם זוכים אליו גם בעה"ז בסוד ותלבש אסתור מלכות ומרדי כי יצא לבכוש מלכות. ועל זהemat גוף הבהמי הרע שבגולם ד' יוסדין נאמר וראו בפנרי האנשים כי חולעתם לא תמותם בקביר ועל הצורה שברע שבנפש הבהמית נאמר ואשם לא תכבה בוניהם.

[ט] בדאיתא במדרשי, בשמות רבה פרשה לב סימן ז' אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם כשבמדדו ישראל למלארך המות על כל אמר הקדוש ברוך הוא לרשות בהם ועל אומה זו עובדי כוכבים יש לך רשות בהם ועל אומה זו אין לך רשות בה שם חלקי בשם שאני חי וכיים אך בני קיימין שאנא' (דברים לב) בהנהל עליון גויים וכתיב (דברים ל"ב) כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו ולא רציתם אלא חבלתם מעשיכם ואמרתם לעגל אלה אליהיך ישראל, ולפיך (תהלים פב) אכן באדם תמותו.

[צ] ובענין זה איתא בספר מבוא שערים - שער ו חלק ב פרק ו שער הקליפות ו"ל: והנה עניין המיתה הוא כי היצח"ר והשד הנז' הוא הוזהמא שהטיל בה הנחש שהוא נפש הבהמית של היסודות תחайн הנק' עפר ועל ידי המיתה מתעללים היסודות נולם וצורה שהם נש

רצוינו של הקב"ה לכלהות את היצר הרע מהעולם לתמיד

**אמר ההוא סבא דעליזהו, אוף הבא בתיב, ופניריכם
אתם יפלו במדבר הזה. Mai פניריכם** וזה אמר אותו

הטבה שהיה הראש שלהם, שהנה גם באן כתוב ופגריכם וכו' וקשה למה כתוב לשון
פגריכם. **דא יציר הרע, כליל דבר ונוקבא. חסרונין דאית**

בכו אלא הכוונה על היוצר הרע שהוא כולל מזוכר ונוקבה שהוא הסמא"ל ולילית הכוונה

על החסרונות שיש בהם, **דייציר הרע נחית תדריך לחסרונא, ולא**

סליך כי היוצר הרע יורד תמיד למקום החיטרון והוא לא עולה שם למעלה אל מקום
הקדושה. **בקדרש מעליין ולא מזרידין** כי הרי תמיד במדרגת הקודש

מעלים ולא מורידים, **במסאבו מזרידין תדריך, ולא מעליין** אמנים
במדרגת הטומאה מורידים אותם תמיד ולא מעלים אותם, כי זה רצונם תמיד לרדת ולא

עלות. **ועל דא אקרזן פניריכם, חסרונין דלבוז** ועל זה נקראים
חסרונות שליהם. **כמה דאת אמר** (שמואל אל) **אשר פגרו מעבור**

את הנחל וגוז' שפירשו מהם נמנעו ונחסו מלעבור את הנחל, **סופה**

דקרא אוכח, רבתיב יפלו, ולא בתיב תפלו והנה סוף הפסוק
モכיה שהכוונה שייצר הרע הוא זה שמת, מאחר שכותוב 'יפלו' בלשון נסתר. **ועל דא,**

במדבר הזה יתמו אינזן פגרים ושם ימותו ומשום כך כתוב
'במדבר הזה יתמו' כי הכוונה על אלו הפגרים שהם כוחות היוצר הרע שבאדם, **בגין**

דרעotta דקדשה בריך הוא לשיצאה להני פגרים

מעל מְאָה, לְעָלִם ושם במדבר הם ימותו כי רצונו של הקב"ה הוא לככלות את אלו הפגרים מהעוולם לתמיד.

חכמים רצו להכנס להיכל של בעלי הקבלה שלומדים סתרי תורה אמנים לא ניתן להם רשות להכנס לשם

אמָר לְהוּ רַبִּי אַילָּאי, זֶבְּאֵי קְשׁוֹטָם, עֲולָו וְתְּחִמוֹ, דָּהָא רְשָׁו אַתְּ מְסַר לְבָבוֹ אמר להם רבי אילאי, צרכי האמת تعال ותראו מאחר שנמסרה לכם רשות, **לִמְיעֵל עַד הַהְוָא אַתָּר דְּפִרְכְּתָא פְּרִיסָא.** זֶבְּאֵחַ חֻזְלְקָבָזָן להיכנס עד אותו מקום שפירושה שם פרובת ולא מעבר לכך, ואשרי חלקכם. **קְמוֹ וְעַלְוֹ גַּז דְּזִבְתָּא חָדָא, וְהַז טְמֵן מַאֲרִיחָזון דְּאָגָדָה** כמו ונכנסו לתוך היכל אחד שבו שם בעלי אגדה שהם בעלי קבלה הלומדים סתרי תורה, **וְאַנְפִּיהָזון מְנַחָּרֶן בְּנֵהִירֹו דְּשִׁמְשָׁא** שפניהם היו מאירים כאור השמש. **אָמָרוּ מַאן אַלְיָין** ושאלו הצדיקים את אותו הממונה מי אלה. **אָמָר לְהָזָן, אַלְיָין מַאֲרִיחָזון דְּאָגָדָה. וְחַמָּן בְּכָל יוֹמָא נֵהִירֹו דְּאָרִיְתָא בְּדַקָּא יָאֹת** והשיב להם הממונה שהם אלו בעלי האגדה והקבלה שהם רואים בכל יום את אור התורה כראוי (רמ"ק). **כִּיִּמְגַן, וְשִׁמְעֹו בְּמָה מְלִין חַדְתֵּין בְּאָזְרִיְתָא, וְלֹא אַתְּ יְהִיב לְזֹן רְשָׁו לִמְיעֵל לְגַזְיָהוּ** ואז הם עמדו שם ושמעו כמה דברים חדשים בתורה, אמנים לא ניתן להם רשות להכנס לשם להיות בינהם.